Лабораторна робота № 5 КОМАНДИ ПЕРЕСИЛАННЯ ДАНИХ. СТЕК

Мета роботи: вивчення режимів адресації, правил адресації при використанні регістрів, директив визначення даних, стеку.

Теоретичні відомості

Команди пересилання даних

Команда моv (від англ. move – рух) – базова команда пересилання даних, яка копіює вміст джерела в приймач (табл. 5.1), при цьому джерело не змінюється.

Таблиця 5.1 Основні характеристики команди **мо**

Команда	Призначення	Процесор
моv приймач, джерело	Пересилання (копіювання,	8086
	присвоєння) даних	

Команда моу діє аналогічно операторам присвоєння в мовах високого рівня:

приймач: = джерело (або приймач = джерело)

Приклад: команда процесора

mov ax, bx

є еквівалентною виразу мови С

ax = bx;

Слід зауважити, що на відміну від мов високого рівня команди мови Асемблер дають змогу працювати не тільки зі змінними в пам'яті, а й з усіма регістрами процесора.

Як джерело можуть використовуватися число (безпосередній операнд), регістр загального призначення, сегментний регістр або змінна (тобто операнд, що знаходиться в пам'яті). Приймачем може бути регістр загального призначення, сегментний регістр (крім CS) або змінна. Обидва операнди мають бути одного й того самого розміру: байт,

(2 байти) або подвійне слово (4 байти).

He можна виконувати пересилання даних з допомогою MOV з

однієї змінної в іншу, з одного сегментного регістра в інший і не можна поміщати в сегментний регістр безпосередній операнд. Ці операції виконують двома командами моу або парою команд PUSH і POP.

Наприклад, скористаємося командами мо∨, для чого скопіюємо вміст сегментного регістра у звичайний і вже з нього — в інший сегментний. При цьому необхідно мати один вільний регістр:

mov eax,cs
mov ds,eax

Команда смоv* (від англ. conditional move — умовний рух) — це набір команд, які копіюють вміст джерела в приймач, якщо задовольняється та чи інша умова (табл. 5.2). Символ * в кінці команди означає від однієї до трьох уточнювальних букв (табл. 5.3).

Таблиця 5.2 Основні характеристики команди **смоv***

Команда		Призначення	Процесор
CMOV*	приймач,	Умовне пересилання даних	P6
джерело			

Джерелом може бути регістр загального призначення або змінна, а приймачем — тільки регістр. Умова, яка має задовольнятися, — просто рівність нулю або одиниці тих чи інших прапорців з регістра FLAGS (PSW), але якщо використовувати команди СМОV* відразу після команди СМР (порівняння) з тими самими операндами, то умови набувають особливого змісту, наприклад:

cmp cx, dx; порівняти cx і dx cmovl ax, bx; якщо cx < dx, скопіювати bx в ax

Таблиця 5.3 Різновиди команди ${\tt CMOV}^*$

Код команди	Реальна умова	Умова для СМР
CMOVA	CF = 0 i ZF = 0	Якщо вище
CMOVNBE		Якщо нижче або дорівнює
CMOVAE	CF = 0	Якщо вище або дорівнює
CMOVNB		Якщо не нижче
CMOVNC		Якщо немає переносу
CMOVB	CF = 1	Якщо нижче
CMOVNAE		Якщо вище або дорівнює
CMOVC		Якщо перенесення

Код команди	Реальна умова	Умова для СМР
CMOVB CMOVNAE	CF = 1	Якщо нижче Якщо вище або дорівнює
CMOVC		Якщо перенесення
CMOVBE CMOVNA	CF = 1 i ZF = 0	Якщо нижче або дорівнює Якщо не вище
CMOVE CMOVZ	ZF = 1	Якщо дорівнює Якщо нуль
CMOVG CMOVNLE	ZF = 0 i SF = OF	Якщо більше Якщо не менше або дорівнює
CMOVGE CMOVNL	SF = OF	Якщо більше або дорівнює Якщо не менше
CMOVL CMOVNGE	SF <> OF	Якщо менше Якщо не більше або дорівнює
CMOVLE CMOVNG	ZF = 1 i SF <> OF	Якщо менше або дорівнює Якщо не більше
CMOVNE CMOVNZ	ZF = 0	Якщо не дорівнює Якщо не нуль
CMOVNO	OF = 0	Якщо немає переповнення
CMOVO	OF = 1	Якщо є переповнення
CMOVNP CMOVPO	PF = 0	Якщо немає парності Якщо є непарним
CMOVP CMOVPE	PF = 1	Якщо є парність Якщо є парним
CMOVNS	SF = 0	Якщо немає знака
CMOVS	SF = 1	Якщо є знак

Слова «вище» і «нижче» у табл. 5.3 належать до порівняння чисел без знака, слова «більше» і «менше» — зі знаком. Букви і їх комбінації, що підставляють замість знака *, означають таке:

A = Above - вище; B = Below - нижче; G = Greater - більше; L = Less - менше; N = Not - ні; E = Equal - дорівнює; C = CF (Carry Flag) - прапорець перенесення; Z = ZF (Zero Flag) — прапорець нуля; O = OF (Overflow Flag) — прапорець переповнення; P = PF (Parity Flag) — прапорець парності;

S = SF (Sign Flag) — прапорець знака.

Команда хсн (від англ. exchange – обмін) – вміст операнду 2 копіюється в операнд 1, а попередній вміст операнду 1 – в операнд 2 (табл. 5.4).

Команду XCHG можна виконувати над двома регістрами або над регістром і змінною:

```
xchg eax,ebx; теж саме, що три команди на мові C:; temp = eax; eax = ebx; ebx = temp; xchg al,al ; ця команда не робить нічого
```

Основні характеристики команди ХСНС

Таблиця 5.4

Команда		Γ	Іризначення		Процесор
XCHG операнд2	операнд1,	Обмін собою	операндів	жім	8086

Цю саму дію можна виконати з допомогою трьох команд MOV, додатково використовуючи регістр EDX:

```
mov edx,eax
mov eax,ebx
mov ebx,edx
```

Однак це забере більше часу й необхідно, щоб був один вільний регістр. **Команда вѕжа**р (від англ. byte SWAP – обмін байтів) звертає порядок байтів у 32-бітному регістрі (табл. 5.5).

Таблиця 5.5 Основні характеристики команди BSWAP

Команда	Призначення	Процесор
BSWAP pericTp32	Обмін байтів усередині регістра	80486

Біти 0–7 (молодший байт молодшого слова) міняються місцями з битами 24–31 (старший байт старшого слова), а біти 8–15 (старший байт молодшого слова) міняються місцями з бітами 16–23 (молодший байт старшого слова), наприклад:

```
mov eax, 12345678h; поміщаємо в eax число 12345678h bswap eax; тепер в eax знаходиться число 78563412h
```

Команду взwap неможливо замінити сукупністю команд хснд, оскільки немає доступу до окремих байтів старшої половини 32-розрядного регістра. Слід зазначити, що команда взwap міняє місцями байти цілком, а не окремі дзеркально протилежні біти. Щоб звернути

16-бітному регістрі, слід використовувати команду XCHG:

xchg al, ah ; звернути порядок байтів у АХ

У процесорах Intel команду BSWAP можна використовувати і для звернення порядку байтів у 16-бітових регістрах, але в деяких сумісних процесорах інших фірм цей варіант BSWAP не реалізовано.

Команда ім (від англ. іп — в (уведення)) копіює число з порту уведення-виведення (номер якого вказано в джерелі) у приймач (табл. 5.6).

Таблиця 5.6 Основні характеристики команди IN

y

Команда	Призначення	Процесор
IN приймач, джерело	Зчитати дані з порту	8086

Приймачем може бути тільки AL, AX або EAX. Джерело — або безпосередній операнд, або DX, причому можна вказувати тільки номери портів не більше 255.

Команда О**UT** (від англ. out — з (виведення)) копіює число з джерела (AL, AX або EAX) у порт уведення-виведення, номер якого вказано в приймачі (табл. 5.7). *Приймач* може бути або безпосереднім номером порту, або регістром DX.

Таблиця 5.7 Основні характеристики команди ОUT

Команда	Призначення	Процесор
ОUТ приймач, джерело	Записати дані в порт	8086

На командах IN і ОUТ будується все спілкування процесора з пристроями уведення-виведення (ПУВ): клавіатурою, жорсткими дисками, різними контролерами. Їх використовують насамперед у драйверах пристроїв.

Команда С**W**D (від англ. convert word in double – конвертувати слово на подвійне) перетворює слово в АХ на подвійне слово, молодша половина якого (біти 0–15) залишається в АХ, а старша (біти 16–31) розташовується в DX (табл. 5.8).

Команда CDQ (від англ. convert double in quadruple — конвертувати подвійне слово на вчетверо більше) виконує аналогічну дію відносно подвійного слова в EAX, розширюючи його до вчетверо більшого слова в EDX: EAX (табл. 5.9).

Основні характеристики команди СWD

Команда	Призначення	Процесор
CWD	Конвертація слова на подвійне слово	8086

Таблиця 5.9

Основні характеристики команди СDQ

Команда	Призначення	Процесор
CDQ	Конвертація подвійного слова на вчетверо більше	80386

Ці команди всього лише встановлюють усі біти регістра DX або EDX у значення, що дорівнює значенню старшого біта регістра AX або EAX, зберігаючи таким чином його знак.

Команда Св**W** (від англ. convert byte in word – конвертувати байт у слово) розширює байт, що знаходиться в регістрі AL, до слова в AX (табл. 5.10).

Таблиця 5.10 Основні характеристики команди СВЖ

Команда	Призначення	Процесор
CBW	Конвертація байта на слово	8086

Команда СWDE (від англ. convert word in double in EAX – конвертувати байт на слово в EAX) розширює слово в AX до подвійного слова в EAX (табл. 5.11).

Таблиця 5.11 Основні характеристики команди СWDE

Команда	Призначення	Процесор
CWDE	Конвертація слова в подвійне слово	80386

Команди CWDE і CWD різняться тим, що CWDE має свій результат в EAX, тоді як CWD (команда, що виконує таку саму дію) має результат у парі регістрів DX:AX. Так само як команди CWD і CDQ, тобто розширення виконується шляхом установлення кожного біта старшої половини результату таким, що дорівнює старшому біту вихідного байта або слова:

cbw ; sapas AX = 0FFF5h = 65 525 = -11

Команда моvsx (від англ. move with sign extending – рух з розширенням знаку) копіює вміст джерела (реєстр або змінна розміром один байт або одне слово) у приймач (16- або 32-бітний регістр) і розширює знак аналогічно командам СВW і СWDE (табл. 5.12).

Таблиця 5.12 Основні характеристики команди MOVSX

Команда		Призначення	Процесор
MOVSX	приймач,	Пересилання з розширенням	80386
джерело		знака	

Команда моvzx (від англ. move with zeros extending – рух з розширенням нулями) копіює вміст джерела (реєстр або змінна розміром один байт або одне слово) у приймач (16- або 32-бітний регістр) і розширює нулями (табл. 5.13).

Таблиця 5.13 Основні характеристики команди моудх

Команда		Призначення	Процесор
MOVZX	приймач,	Пересилання з розширенням	80386
джерело		нулями	

Наприклад, команда

movzx ax,bl

є еквівалентною парі команд

mov al,bl
mov ah,0

Команда хът поміщає в Ар один байт із таблиці в пам'яті за адресою ES:BX (або ES:EBX) зі зміщенням відносно початку таблиці, що дорівнює Ар. Як аргумент для команди храт у мові Асемблер можна вказати ім'я таблиці, але ця інформація ніяк не використовується процесором і є коментарем. Якщо цей коментар не потрібен, можна застосувати команду хътв (табл. 5.14). Як приклад використання храт можна написати такий варіант перетворення шістнадцяткового числа на ASCII-код символу, що йому відповідає:

mov bx,offset htable
xlatb

Якщо в сегменті даних, на який вказує регістр ES, було записано

htable db "0123456789ABCDEF" то тепер AL містить не число 0Ch, а ASCII-код літери «С».

Таблиця 5.14 Основні характеристики команд XLAT і XLATB

Команда	Призначення		Процесор	
XLAT адреса	Трансляція	відповідно	до	8086
XLATB	таблиці			

Команда LEA (табл. 5.15) обчислює ефективну адресу джерела (змінна) і поміщає його в приймач (реєстр).

Таблиця 5.15 Основні характеристики команди LEA

Команда		Призначення		Процесор
LEA	приймач,	Обчислення	ефективного	8086
джерело		адресу		

З допомогою LEA можна обчислити адресу змінної, яку описано складним методом адресації, наприклад, за базою з індексуванням. Якщо адреса є 32-бітною, а регістр-приймач — 16-бітним, то старша половина обчисленої адреси втрачається, якщо, навпаки, приймач є 32-бітним, а адреса — 16-бітною, то обчислене зміщення доповнюється нулями.

Команду LEA часто використовують для швидких арифметичних обчислень, наприклад множення:

lea bx,
$$[ebx+ebx*4]$$
; BX=EBX*5

або складання:

lea ebx,
$$[eax+12]$$
; EBX=EAX+12

(ці команди є меншими, ніж MOV і ADD, і не змінюють прапорці).

Стек

У ПК є спеціальні команди роботи зі стеком, тобто областю пам'яті, доступ до елементів якої здійснюється за принципом «останнім записаний — першим зчитаний». Однак для того щоб можна було скористатися цими командами, необхідно дотримуватися кількох умов.

Під стек можна відвести область в будь-якому місці пам'яті. Розмір її може бути будь-яким, але не більше 64 Кб, а її початкова адреса має бути кратною 16. Іншими словами, ця область має бути сегментом пам'яті (його ще називають сегментом стеку). Початок цього сегмента (перші 16 бітів початкової адреси) має обов'язково зберігатися в сегментному регістрі SS.

Основні стекові команди. При дотриманні зазначених вимог у програмі можна використовувати команди, призначені для роботи зі стеком. Основні з них наведено в табл. 5.16–5.19.

Команда ртзн (від англ. push — штовхати) поміщає вміст джерела в стек (див. табл. 5.16). *Джерелом* може бути регістр загального призначення, сегментний регістр, безпосередній операнд або змінна розміром одне або два слова (два або чотири байти). Фактично ця команда копіює вміст джерела в пам'ять за адресою SS: ESP і зменшує ESP на розмір джерела в байтах (на два або чотири).

Таблиця 5.16 Основні характеристики команди PUSH

Команда	Призначення	Процесор
PUSH джерело	Помістити дані в стек	8086

Команда РОР (від англ. рор — виштовхувати) поміщає в приймач слово або подвійне слово, яке знаходиться у вершині стеку, збільшуючи до цього ESP на два або чотири байти відповідно. РОР виконує дію, повністю протилежну PUSH (табл. 5.17). Приймачем може бути регістр загального призначення, сегментний регістр, крім CS (щоб завантажити CS зі стеку, треба скористатися командою RET), або змінна. Якщо приймачем є операнд, який використовує ESP для непрямої адресації, команда POP обчислює адресу операнда вже після того, як вона збільшує ESP.

Таблиця 5.17 Основні характеристики команди РОР

Команда	Призначення	Процесор
---------	-------------	----------

POP приймач	Помістити дані в стек	8086
-------------	-----------------------	------

Команда PUSH майже завжди використовується в парі з POP. Так, наприклад, щоб скопіювати вміст одного сегментного регістра в інший (що можна виконати однією командою MOV), необхідно використовувати таку послідовність команд:

```
push cs
pop ds ; тепер DS вказує на той самий сегмент, що й
CS
```

Інше найчастіше застосування команд PUSH і POP — тимчасове зберігання даних, наприклад:

```
push eax ; зберігає поточне значення EAX
... ;тут розташовуються деякі команди,
;які використовують і змінюють EAX
рор eax ;відновлює попереднє значення EAX
```

Починаючи з 80286, команда push ESP (або SP) поміщає в стек значення ESP до того, як ця ж команда його зменшить, тоді як на 8086 SP містився в стек вже зменшеним на два.

Команда ризна (від англ. push all — штовхати все) поміщає в стек регістри в такому порядку: АХ, СХ, DХ, ВХ, SP, ВР, SI і DI. Команда ризнар (від англ. push all double — штовхати всі подвійні (слова)) поміщає в стек ЕАХ, ЕСХ, ЕDХ, ЕВХ, ЕSP, ЕВР, ЕSI і ЕDІ (табл. 5.18). При роботі з регістрами SP і ESP використовується значення, яке знаходилося в цьому регістрі до початку роботи команди.

Таблиця 5.18 Основні характеристики команд РUSHAD і РUSHA

Команда	Призначення	Процесор
PUSHAD	Помістити в стек всі регістри загального	80386
PUSHA	призначення	80186

Команди РОРАD і РОРА виконують дії (табл. 5.19), що є повністю оберненими до дій РUSHA і РUSHAD, за винятком того, що поміщене в стек значення SP або ESP ігнорується. РОРА завантажує зі стеку DI, SI, BP, збільшує SP на два, завантажує ВХ, DX, CX, AX, а РОРАD завантажує EDI, ESI, EBP, збільшує ESP на чотири байти і завантажує

Основні характеристики команд РОРАВ і РОРА

Команда	Призначення	Процесор
POPAD	Завантажити зі стеку всі регістри загального	80386
POPA	призначення	80186

Команди PUSHA і PUSHAD разом з командами POPA і POPAD дають змогу писати підпрограми (зазвичай обробники переривань), які не повинні змінювати значення регістрів після закінчення своєї роботи. На початку такої підпрограми викликають команду PUSHA або PUSHAD, а в кінці — POPA або POPAD.

Завдання

1. Написати наведену нижче програму з ім'ям Lab5.asm, зробити виконуваний файл.

```
SSEG
         segment para stack 'stack'
Db
         1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 128 dup(0Ah)
SSEG
         ends
         segment para public 'data'
DSEG
         db 1Ah, 2Bh, 3Ch, 4Dh, 5Eh, 6Fh, 7Ah, 8Bh
B TAB
         dw 1A2Bh, 3C4Dh, 5E6Fh, 7A8Bh
W TAB
B TAB1
         db 0Ah, 8 dup(1)
W TAB1
         dw 8 dup(1)
DSEG
         ends
ESEG
         segment
W TAB2
         dw 11h, 12h, 13h, 14h, 15h, 16h, 17h, 18h
ESEG
CSEG
         segment para public 'code'
PROG
         proc far
         assume ds:DSEG, cs:CSEG, ss:SSEG, es:ESEG
         push ds
         mov ax, 0
         push ax
; ініціалізація сегментних регістрів
         ov ax, dseg
         mov ds, ax
         mov ax, eseg
         mov es, ax
; безпосередня (операнд-джерело)
         mov al, -3
                                ; розширення знака
         movax, 3
```

```
mov B TAB, -3
          mov W TAB, -3
          mov ax, 2A1Bh
;регістрова
          mov bl, al
          mov bh, al
          sub ax, bx
          sub ax, ax
; пряма
          mov ax, W TAB
          mov ax, W TAB+3
          mov ax, W TAB+5
          mov al, byte ptr W TAB+6
          mov al, B TAB
          mov al, B TAB+2
          mov ax, word ptr B TAB
          mov es:W TAB2+4,ax
; непряма
          mov bx, offset B TAB
          mov si, offset B TAB+1
          mov di, offset B TAB+2
          mov dl, [bx]
          mov dl, [si]
          mov dl, [di]
          mov ax, [di]
          mov bp,bx
          mov al, [bp]
          mov al, ds: [bp]
          mov al, es:[bx]
          mov ax, cs: [bx]
;базова
          mov ax, [bx]+2
                             ;основна форма
          mov ax, [bx]+4
          mov ax, [bx+2]
          mov ax, [4+bx]
          mov ax, 2+[bx]
          mov ax, 4+[bx]
          mov al, [bx]+2
          mov bp,bx
                                  ; інший базовий регістр
          mov ax, [bp+2]
          mov ax, ds:[bp]+2
                                  ; спроба переназначити
                                  ; сегментний регістр
          mov ax, ss: [bx+2]
;індексна
          mov si, 2
                                      ; завантаження
```

```
індексу
             mov ah, B TAB[si]
                                     ;основна форма
             mov al,[B TAB+si]
             mov bh, [si+B TAB]
             mov bl, [si]+B TAB
             mov bx, es:W TAB2[si]
             mov di, 4
             mov bl, byte ptr es:W TAB2[di]
             mov bl,B TAB[si]
   ;базова індексна
             mov bx, offset B TAB
                                       ; завантаження бази
             mov al,3[bx][si]
                                       ;основна форма
             mov ah, [bx+3][si]
             mov al, [bx][si+2]
             mov ah, [bx+si+2]
             mov bp,bx
             mov ah,3[bp][si]
             mov ax, ds:3[bp][si]
             mov ax, word ptr ds:2[bp][si]
             ret
   PROG endp
   CSEG ends
   end PROG
```

2. На основі роботи програми в графи 2 і 3 таблиці 5.20 записати очікувані значення операндів.

Таблиця 5.20

Оператор	Операнд-приймач	
	До виконання	Після виконання

3. На основі виконаної роботи написати звіт, занести до нього короткі висновки.